

CSAKOSZ ÉLETMŰDÍJ-2007

Dr. Arnold Csaba szakmai önéletrajza

Egyetemi tanulmányaimat a Debreceni Orvostudományi Egyetemen végeztem (1955-61). Tudományos Diákköri tagként mikrobiológiából (szövettenyésztés, vírusdiagnosztika) országos konferencián első helyezést, belgyógyászatból (fonokardiográfia, Ekg) első helyen díjazott pályamunkákat készítettem.

1962-66-ban, 4 éven keresztül falusi praxisban dolgoztam. Itt kezdődött tudományos munkálkodásom. A falu lakó közül a 60 éven felüliek szűrővizsgálatát végeztem el, amelyről 1966-ban Pestmegyei Orvosnapokon számoltam be.

1966-tól 2004-ig Budapest XVII. kerületében családorvosként dolgoztam, ezt részmunkaidőben ma is végzem Első, falusi körzetben végzett szárnypróbálgatásom után, az ott szerzett tapasztalatok birtokában, szerveztem meg a krónikus betegek gondozását. A kezdet kezdetétől monitoroztam és értékeltem munkámat, a tapasztalatok alapján lépésről lépésre igyekeztem a betegellátást, a gondozást hatékonyabbá tenni.

1970-től kezdve a kutatómunkám eredményeit folyamatosan előadásokban és publikációkban hoztam nyilvánosságra. Rendszeresen szerepeltem haza orvos-kongresszusokon többek között valamennyi MÁOTE országos, és regionális rendezvényen.

Érdeklődésem mindinkább a hipertónia, a szívbetegségek, szívbetegek, valamint a cukorbetegség gyógyító-megelőző ellátása irányába orientálódott. 1972-73-ban a körzet 40 éven felüli lakosainak komplex szűrését végeztem el. Ennek több eleme (Ekg szűrés, rizikóprofil feltérképezése, cukorterheléssel egybekötött cukorbetegszűrés, egyéni rizikó becslése, meteorológiai érzékenység meghatározása) hazai viszonyok között úttörő munkának számított, illetve, mint módszer először került alkalmazásra. A szűréssel párhuzamosan megtörtént a krónikus betegek ellátásának újraszervezése, a betegek és a veszélyeztetettek egészségnevelése és komplex, nem-gyógyszeres, egyéni prevenció kezdeményezése. Szisztematikusan folytatódott a betegellátás, a gondozás monitorozása. Ezek között a korházi igénybevétel, a súlyos kardio-vaszkuláris események regisztrálása, a beteg sorsának nyomon követése, a halálozás statisztikai és egyénre vonatkoztatott elemzése. A követés eredményeként 1980-ban sikeresen megvédtem kandidátusi értekezésemet („A gondozási módszer alkalmazása a szívbetegek gyógyító megelőző ellátásában egy városi orvosi körzetben”)

Ismételt lakosságsszűrésre is sor került, amely 1974-75-ben a budapesti 31 körzetben mintegy 26 000, negyven éven felüli lakos szűrővizsgálatának is részét képezte. (Részletezett eredményei a főváros támogatásával két könyvben jelentek meg. Részben e munka elismeréseként Érdemes orvos kitüntetést kaptam.)

A 80-as években érdeklődésem a gondozás és az orvosi munka minőségének javítása, értékelése, a tapasztalatok gyakorlati hasznosítása irányába mozdult el. a cukorbetegség, a hipertóniások gondozásának hatékonyabbá tételének érdekében, nemcsak a praxisomban, hanem több körzetben végeztünk összehangolt kutatásokat. „Önvizsgálatok” módszerét dolgoztuk ki, amelyet később a XVII. Kerület valamennyi körzetében, az Országos

Kardiológiai Intézet koordinálásával szervezett lakossági prevenció programjának részeként, az orvos-továbbképzés hatékonyságának elemzésre is használtunk.

1976 óta oktatok a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen a családorvosi munkát. 1984-től vezetem az Oktatási Csoportot, amely 1992ben Családorvosi Tanszékké alakult át. 2002-ig, nyugdíjba vonulásomig, igazgatója voltam.

Kutató munkám fokozatosan kiegészült a graduális, és posztgraduális képzéssel, összefüggő vizsgálódásokkal. A Tanszék kidolgozta családorvos rezidensi képzési programot, a családorvosok átképzését és szakképzését. Ennek részeként több jegyzet, segédanyag készült el. Ennek részét képezte az általam írt, illetve szerkesztett két könyv, „Családorvoslás”, és a „Családorvoslás Gyakorlata”. Ez utóbbi, több egyetemen a családorvosi oktatás ajánlott tankönyve.

Eddigi munkám eredményeit több mint 250 közleményben hoztam nyilvánosságra. Társszerző, illetve könyvrészlet író vagyok több könyvben. Ezek között külön is említést érdemel a két kötetes, a családorvosi munkával összefüggő ismereteket először összefoglaló egyetemi jegyzet, amelyet dr. Andor Miklóssal közösen írtunk, és szakmánk egyetemi oktatásának elsőd hivatalos kiadványa.

Több hazai orvos-társaságnak voltam, illetve jelenleg is tagja vagyok. Így többek között az EURACT-nak (Európai Oktató Családorvosok Akadémiája), MAOTE-nak, a magyar és a nemzetközi Hipertónia Társaságnak. Az EDESG- nek (a cukorbetegség epidemiológiájával és prevenciójával foglalkozó európai tanácsadó testületnek). Hosszú ideig tagja voltam az Országos Kardiológiai Intézet, az Országos Házi Orvosi Intézet Szakmai Kollégiumának. Szerkesztőbizottsági tagja voltam a Medicus Universalisnak, az Orvosképzésnek, a Lege Artis Medicinae, valamint az Orvostovábbképző Szemlének, stb.

Gyógyító orvosi és kutatói tevékenységem négy évtizedének összegzéseként, ha leltárt készítek, munkálkodásom eredményének tekintem, hogy

- Folyamatosan megújuló tudással rendelkező, gyakorló családorvossá válhattam, és töretlenül megmaradhattam pályámon,
- Szolgálhattam a családok folyamatos, élethossziglan, több generáción keresztül átívelő gyógyító-megelőző ellátást,
- Tapasztalataimat két évtizeden keresztül orvostanhallgatóknak, pályakezdőknek adhattam át,
- Motorja lehettem a családorvoslás hazai presztízsének megteremtésében,
- Részt vettem a családorvoslás egyetemi oktatásának kimunkálásában, és az erre épülő szakképzés alapjainak lerakásában,
- Mint kutató orvos a betegellátás gyakorlatát több területen megújítottam és továbbfejlesztettem. Így a hipertónia komplex kezelését, ezen belül a beteggel való partnerkapcsolatot, a korszerű diagnosztika és önellenőrzés módszereit, cukorbeteg gondozás színvonalas megvalósítását az alapellátásban, a családorvoslás szemléletének, gyakorlatának, és a közösség felé orientált a prevenció módszereinek kimunkálását.

